

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Csp/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218201880
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2218201880.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, proti žalovanému: Q. V., N.. XX.XX.XXXX, A. K. XXXX/XX, F. B., o zaplatenie istiny 1.805,57 eur s prísl. , takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.855,05 eur spolu s úrokmi a úrokmi z omeškania vo výške 581,92 eur a s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.805,57 eur od 01.04.2018 do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- eur mesačne vždy k poslednému dňu v tom - ktorom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do vyrovnania tak, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietal.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny vo výške 1.805,57 eur spolu s príslušenstvom podľa žalobného návrhu a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že žalobca na základe úverovej zmluvy zo dňa 11.12.2013 poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných anuitných splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s platením splátok úveru vyhlásil veriteľ po predchádzajúcej výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24.06.2015 listom z 10.07.2015 mimoriadnu splatnosť úveru k tomuto dátumu a zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Žalovaný do podania žaloby zaplatil celkovo sumu 622,90 eur (č.l. 127, č.l. 6), z čoho bola na istinu započítaná suma 194,43 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňoval voči žalovanému nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 1.805,57 eur, úroky vyčíslené ku dňu 31.03.2018 vo výške 1.787,68 eur, úroky vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.805,57 eur od 01.04.2018 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.805,57 eur od 01.04.2018 do zaplatenia a poplatky vo výške 49,48 eur.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa C.s.p., spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 10 dní, súd doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 05.09.2018. Žalovaný uplatnený nárok žalobcu nijako nespороval a k žalobe sa nijakým spôsobom nevyjadril.

3. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré súd vykonal v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba č.l. 1-40, aktuálny stav úveru k 31.03.2018 č.l. 6-7, výzva na úhradu dlžnej sumy z 10.07.2015 s podacím hárkom a výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 24.06.2015 s podacím hárkom č.l. 8-11, zmluva o úvere z 11.12.2013 spolu so sadzobníkom poplatkov a VOP č.l. 12-40, návrh na zmenu účastníka konania na strane žalobcu s prílohami č.l. 84-90, 103, vyjadrenie žalobcu z 17.06.2019 s prílohami č.l. 126-135, vyjadrenie žalobcu z 21.10.2019 č.l. 166). Žalovaný na pojednávaní nemal proti samotnej pohľadávke žiadne námietky a akceptoval odpoveď žalobcu z 21.10.2019. Žalovaný však vyhlásil, že žalobou uplatnenú sumu nie je schopný zaplatiť naraz kvôli jeho nepriaznivej finančnej situácii, a preto žiadal súd, aby mu povolil splátky. Túto žiadosť odôvodnil jednak svojimi príjmami, a to u jediného zamestnávateľa po vykonaní zrážok zo mzdy na iné záväzky vo výške cca. 400,- eur v čistom mesačne, ako aj príjmom manželky, ktorý na základe dohody uzavieranej vždy len na 9 mesačné sezónne obdobie u toho istého zamestnávateľa, činí sumu cca. 380,- eur v čistom mesačne, pričom spoločnými výdavkami ich domácnosti okrem výdavkov na živobytie sú mesačné výdavky vo výške 155,- eur na nájom, vo výške 100,- eur na kúrenie, vo výške 60,- eur na elektrinu, vo výške 31,- eur na TV a internet a vo výške 50,- eur na iné dlhy. Žalovaný s manželkou nemajú žiadne nehnuteľnosti ani cennejšie hnuiteľné veci a takisto ani žiadne úspory. Vzhľadom na tieto ich príjmy a výdavky by bol žalovaný schopný splácať predmetný dlh maximálne vo výške 50,- eur mesačne.

4. Súd na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci: Pôvodný veriteľ (Poštová banka a.s.) je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (banková činnosť). Žalovaný ako dlžník nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Pôvodný žalobca a žalovaný dňa 11.12.2013 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorou bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 24,50 %, pri RPMN 27,45 %, s konečnou splatnosťou 15.12.2018 a s počtom a výškou splátok: 60 x 62,29 eur. V súlade s bodom 3.5 úverovej zmluvy v spojení s článkom 6 Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička v znení účinnom od 10.06.2013 vyhlásil veriteľ, po predchádzajúcej výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24.06.2015, listom z 10.07.2015 mimoriadnu splatnosť úveru k tomuto dátumu z dôvodu omeškania žalovaného s platením splátok úveru riadne a včas a zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Žalovaný do podania žaloby zaplatil celkovo sumu 622,90 eur (č.l. 127, č.l. 6), z čoho bola na istinu započítaná suma 194,43 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňoval voči žalovanému nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 1.805,57 eur, úroky vyčíslené ku dňu 31.03.2018 vo výške 1.787,68 eur, úroky vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.805,57 eur od 01.04.2018 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.805,57 eur od 01.04.2018 do zaplataenia a poplatky vo výške 49,48 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20.12.2018, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, ako postupníkom, bola pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplataenie je predmetom tohto konania, postúpená na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692. Na základe tejto skutočnosti bola na návrh pôvodného žalobcu pripustená v predmetnom konaní zmena žalobcu na BENCONT COLLECTION, a.s. uznesením č.k. 17Csp/57/2018-114 zo dňa 25.03.2019. V dôsledku tohto mal súd osvedčenú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore podľa § 526 Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

5. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ako spotrebiteľ. Žalobca sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky a tento sa zaviazal vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Pretože žalobca ako veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný ho neprijímal na takéto účely, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva z 11.12.2013 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom, pričom na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník

(ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bolo potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím a skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol po 01.02.2013) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy. Žalovaný nárok žalobcu nijako nesporeval po vecnej, ako ani po právnej stránke. Vyhodnotením vykonaného dokazovania, a to aj s ohľadom na splnenie obsahových náležitostí úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. dospel súd k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie istiny 1.855,05 eur (v tom nezaplatený zvyšok istiny 1.805,57 eur a nezaplatené poplatky 49,48 eur) spolu s vyčíslenými zvyšnými úrokmi a úrokmi z omeškania vzniknutými do predčasného splatenia úveru 10.07.2015 celkom vo výške 333,36 eur (viď podanie z 17.06.2019 na č.l. 126 a nasl.), ďalej s vyčíslenými zvyšnými úrokmi z omeškania vzniknutými od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru 10.07.2015 do 31.03.2018 celkom vo výške 248,56 eur (viď podanie z 17.06.2019 na č.l. 126 a nasl.) /spolu vyčíslené úroky vo výške 581,92 eur/ a s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.805,57 € od 01.04.2018 do zaplatenia, bola podaná dôvodne a tento nárok žalobcovi vyplýva z príslušných ustanovení uzavretej úverovej zmluvy a vyššie uvedených zákonných ustanovení. Predmetný úver bol pre omeškanie s platením mesačných splátok (ktoré vyplýva z prehľadu splátok a úhrad) v súlade s úverovou zmluvou (bod 3.5 úverovej zmluvy v spojení s článkom 6 Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička v znení účinnom od 10.06.2013), ako aj zákonnou úpravou (§ 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka

- predchádzajúca výzva na splatenie dlžnej sumy z 24.06.2015 - č.l. 10) predčasne zosplatnený ku dňu 10.07.2015 (č.l. 8), čím vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť záväzku z úveru. Žalovaný do podania žaloby zaplatil celkovo sumu 622,90 eur (č.l. 127, č.l. 6), z čoho bola na istinu započítaná suma 194,43 eur. Na základe uvedeného súd žalobe v časti nesplatenej istiny 1.805,57 eur (2.000 - 194,43) s prislúchajúcim prísľušenstvom a poplatkami za upomienky v celkovej výške 49,48 eur tak ako je uvedené vo výroku I a bližšie popísané v tomto odseku odôvodnenia ako dôvodnej vyhovel. Súd zároveň zaviazal žalovaného aj k zaplateniu úrokov z omeškania v zákonnej výške 5,05 % ročne z dlžnej istiny od 01.04.2018 do zaplatenia, keďže sa žalovaný s plnením svojho záväzku nepochybné dostal do omeškania (všetko výrok I).

7. Súd žalovanému podľa § 232 C.s.p. povolil splácať predmetný dlh v splátkach mesačne po 50,- eur s tým, že omeškание s plnením čo i len jednej splátky má za následok zrochnosť celého plnenia. Majetkové a zárobkové (finančné) pomery žalovaného súd zistil jednak z jeho tvrdení (viď odsek 3 odôvodnenia) a jednak z odpovede z lustrácie v Sociálnej poisťovni z 24.10.2019, ktorá je v súlade s tvrdeniami žalovaného. Vzhľadom na takto zistené príjmy žalovaného, zohľadňujúc pritom na jednej strane jeho dlhodobú nepriaznivú finančnú situáciu vzhľadom na pomer pravidelných príjmov a celkových výdavkov žalovaného, a to aj v spojitosti s vedením spoločnej domácnosti s jeho manželkou, avšak na druhej strane aj oprávnený záujem žalobcu na zaplatení jeho splatnej pohľadávky s prihliadnutím na jej celkovú výšku, súd dospel k záveru, že za daných okolností je možné považovať výšku mesačnej splátky 50,- eur za primeranú zisteným finančným a zárobkovým pomerom žalovaného, ako aj celkovým okolnostiam tohto konkrétneho prípadu (istina bude takto zaplatená v období troch rokov).

8. Pokiaľ ide o uplatňované riadne (zmluvné) úroky z dlžnej istiny, ktoré vznikli od vyhlásenia splatnosti úveru (po 10.07.2015) až do 31.03.2018 /podľa podania z 17.06.2019 (č.l. 126 a nasl.) spolu vo výške 1.205,90 eur (1.454,46 - 248,56)/, ako aj riadne úroky uplatňované vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.805,57 eur od 01.04.2018 do zaplatenia, súd má za to, že tieto úroky nie je možné žalobcovi priznať. Podľa názoru súdu totiž z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, a to aj v prípade jeho predčasného zosplatnenia, pričom následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14). V podstate ide o to, že pri zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie poskytnutej istiny úveru vrátane úrokov vzniknutých (resp. kapitalizovaných) ku dňu zosplatnenia úveru a má právo získať okamžite späť celú sumu poskytnutých (požičaných) peňazí, a teda na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na riadne úroky za poskytnutie (požičanie) peňažných prostriedkov aj po zosplatnení úveru. V opačnom prípade by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, pričom spotrebiteľovi by už neboli garantované práva, ktoré mu v súvislosti s dohodnutým splácaním úveru vyplývali zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Ba čo viac veriteľ by mohol úroky inkasovať aj v oveľa väčšom rozsahu a v kratšej dobe, než na základe pôvodného splátkového kalendára, nakoľko by už nebol ohraničený postupnosťou splácania úrokov z istiny a ani dohodnutým celkovým rozsahom úrokov z úveru a dlžník by musel platiť riadne úroky z celej dlžnej istiny bez akéhokoľvek časového a objemového limitu až do úplného zaplatenia tejto istiny (žalobca totiž žiadané úroky nelimitoval ani pôvodne dohodnutou celkovou sumou úrokov vypočítanou podľa pôvodného splátkového kalendára, na ktoré úroky by mal žalobca nárok pri riadnom splácaní úveru počas doby trvania zmluvného vzťahu). Jednorazovým zosplatnením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie (podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné

nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava pri spotrebiteľskom vzťahu pre obchádzanie zákona (a to najmä zákonných ustanovení uvedených v tomto a v predchádzajúcom bode odôvodnenia, a v toho dôsledku aj ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, resp. taká zmluvná úprava je taktiež na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

9. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti (v časti prevyšujúcej nárok priznaný vo výroku I) zamietol (výrok II).

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % v časti istiny rozhodujúcej pre určenie celkového úspechu strany v spore a neúspešný na 0 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).